

Vsem se smiliš, vsem se smiliš
 Nam, prijatelj ljubi stari!
 I v prognanstvu pota tvoja
 Blagoslavljalj dobri Allah!*

Molk in žalost . . . Tukaj, tamkaj
 Solza kaka se utrne,
 Po junaškem steče licu,
 Kane v brado, kane v brke.

Vstane paša — in lokavo
 Gostom svojim se namuzne;
 List lisjak jim čita tajen . . .
 Kaj mu skrivno piše sultan?

*Ljubi paša, Mustaf paša!
 Ne zameri ne zameri,
 Da pokaral sem te javno . . .

Mene srce je bolelo!
 Jaz se čisto s taboj strinjam,
 Kar počenjaš, odobravam;
 Sprejmi hvalo mojo tiho!
 Kaj Armencev meni mari,
 Ako tudi vse pobiješ!
 Toda — tisto ‚javno mnenje‘
 Vpilo je, saj veš, in vpilo,
 Spravilo me res v zadrego . . .
 O, pri bradi Mohameda!
 Kakor preje še te ljubim.
 Kaj ne veš, da: »vrana vrani . . .«?
 Naj stori to Turek Turku?!
 Pridi v Štambul brez odloga!
 Ti zaslužiš mesto višje:
 Za ministra ti si rojen —
 Imenujem te vezirjem!*

A. Aškerc.

Naše dekle.

*Pojstoj in poméni se malo
 Oj, dekle ti mlado in zalo!
 Kako si ti krasne rasti,
 Kot bila gosposka bi hči . . .

Kot roži sta hči rdeči,
 Kot zlato so lasci blesteči,
 Oko ti kot demant žari,
 In glasek kot godba zveni . . .

In nedra, kako so kipeča,
 Kot mak so ti usta rdeča —
 Oh, čuj, za poljubček en sam
 Ta prstanek zlati ti dam!*

**Gospod vi iz mesta, počasi,
 Ne dela tako se na vasi:
 Nam prstane zakon zvari —
 Poljube ljubezen deli!*

Ivan N. Resman.

Imel sem ljubi dve —

Imel sem ljubi dve,
 A jedno sem izgubil.
 Naj bo, pa bom odsle
 Srčneje drugo ljubil!

Pozabil bom dekle —
 A tebi, domovina,
 Strcé poklanjam — vse,
 Ti ljuba zdaj — jedina!

L. Habetov.

